

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučera a súdcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Renátu Janákovej, o návrhu predsedu Okresného súdu v [REDACTED] na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. M. [REDACTED] S. [REDACTED], súdcovi Okresného súdu [REDACTED] na ústnom pojednávaní konanom dňa 12. mája 2010, takto

rozhodol:

Disciplinárny senát podľa § 124 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o súdoch a príslušných orgánoch

zastavuje

disciplinárne konanie proti súdcovi Okresného súdu [REDACTED] JUDr. M. [REDACTED]
S. [REDACTED] nar. [REDACTED] bytom [REDACTED]
pre skutok, že

sa dopustil neúnosných priet'ahov v konaní vo veci, sp. zn. 14C 1259/1998, žalobkyne O. K. [REDACTED] o náhradu mzdy a výdavkov z titulu neplatného okamžitého zrušenia pracovného pomeru a odvolania z funkcie, odo dňa podania návrhu 23. októbra 1998, a to v období od 5. februára 1999 až do 16. júla 2001 a neefektívne do predloženia spisu odvolaciemu súdu dňa 9. júna 2005, pretože **návrh bol podaný oneskorene.**

odôvodnenie:

Predseda Okresného súdu v [REDACTED] podal dňa 27. júla 2009 návrh na začatie disciplinárneho konania proti súdcovi Okresného súdu v [REDACTED] JUDr. M. [REDACTED] S. [REDACTED] pre skutok, že

sa dopustil neúnosných priet'ahov v konaní vo veci sp. zn. 14C/1259/1998, žalobkyne O. K. [REDACTED] o náhradu mzdy a výdavkov z titulu neplatného okamžitého zrušenia pracovného pomeru a odvolania z funkcie.

Tento žalovaný skutok navrhol kvalifikovať ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. b/, písm. g/ v spojení s § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. a navrhoł, aby v zmysle § 117 ods. 5 písm. c/ zákona č. 385/2000 Z. z. bol sudcovi JUDr. M. [REDACTED] S. [REDACTED] uložené disciplinárne opatrenie spočívajúce v odvolaní z funkcie sudsu. Svoj návrh podrobne odôvodnil, poukázal na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky a má zato, že v uvedenej veci došlo k porušeniu základného práva žalobcu, resp. jeho právnej nástupkyne na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie tejto záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Podľa názoru odvolateľa tak došlo aj k niekoľkomesačným obdobiam nečinnosti bez akejkoľvek zákonnej prekážky, čím v konaní vznikli zbytočné prieťahy, v účinnom období však bolo konanie okresného súdu mälo efektívne a minulo sa svojho účinku.

Navrhovateľ poukázal aj na to, že okresný súd v období od podania žaloby do dňa, keď Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol o prijatej sťažnosti, nedokázal organizovať procesný postup plynulo a efektívne, t. j. tak, aby odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň obrátili účastníci konania so žiadosťou o rozhodnutie. Sudca JUDr. M. [REDACTED] S. [REDACTED] svojím konaním následne spôsobil veľké prieťahy v súdnom konaní, v čom je aj zvýraznená škodlivosť takého postupu sudsu voči pôvodnému žalobcovi Ing. M. [REDACTED] K. [REDACTED] ktorý sa ani nedožil spravodlivosti a potom následne aj voči jeho právnej nástupkyni Č. [REDACTED] K. [REDACTED]. Takéto konanie sudsu JUDr. M. [REDACTED] S. [REDACTED] v konečnom dôsledku má negatívny dopad nielen pre sťažovateľku ako účastníčku konania, ale aj pre celé slovenské súdnictvo, ktoré je aj v súčasnosti vystavené veľkej kritike verejnosti, médií a v konečnom dôsledku aj finančným postihom.

Sudsca JUDr. M. [REDACTED] S. [REDACTED] vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktorý doručil disciplinárному súdu 28. augusta 2009, podrobne špecifikoval rozsah úkonov, ktoré boli vo veci vykonané a uviedol, že aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze viackrát zdôraznil, že predseda okresného súdu nepoukazoval na skutkovú a právnu zložitosť veci, z čoho Ústavný súd Slovenskej republiky v priebehu konania aj vychádzal. V skutočnosti sa však objektívne jednalo o náročný spor o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru, pričom počas konania žalobca viackrát menil rozsah uplatnených nárokov

s predkladaním nových návrhov na dokazovanie a takisto viackrát žiadal o poskytnutie lehoty na mimosúdne jednanie so žalovaným. Súd je v ktoromkoľvek štádiu konania povinný viesť účastníkov k uzavretiu zmieru, príp. k dosiahnutiu mimosúdnej dohody. Poukázal na to, že pri posúdení subjektívneho zavinenia prieťahov je potrebné prihliadať na celkové obdobie prvostupňového konania a odvolacieho konania, dĺžku ktorého z pochopiteľných dôvodov nie je možné zo strany prvostupňového súdu ovplyvniť a okresný súd nemá v zmysle príslušných ustanovení O. s. p. žiadne relevantné možnosti ako zasiahnuť do odvolacieho konania, aby urýchliл meritórne rozhodnutie, preto ani nemôže v čase odvolacieho konania plynulo a efektívne organizovať procesný postup.

Vzhľadom na uvedené dôvody žadal disciplinárny súd o objektívne posúdenie všetkých okolností, ktoré mali vplyv na vzniknuté prieťahy predmetného konania, najmä vo vzťahu k subjektívnej stránke. Navrhol, aby disciplinárny súd vykonal dôkaz oboznámením sa so spisovým materiálom veci Okresného súdu [REDACTED] sp. zn. 13C 1259/98, vyžiadaním vyjadrenia predsedu súdu adresovaného Ústavnému súdu Slovenskej republiky z 25. marca 2009, ako aj vyžiadaním správy z Okresného súdu v [REDACTED] o počte pojednávaných vecí v období od 5. februára 1999 do 1. júla 2001, v spojení s vtedajším stavom nerozhodnútých vecí v senáte.

Na ústnom pojednávaní dňa 3. marca 2010 sudca JUDr. M. [REDACTED] S. [REDACTED] navrhhol disciplinárному senátu, aby vyzval navrhovateľa na presné konkretizovanie obdobia, kedy mal konať s prieťahmi, a to z jeho strany ako súdcu zavineným konaním. Ďalej sa vyjadril, že v prípade, ak by nedošlo k odstráneniu tejto prekážky, je potrebné vysvetliť z toho procesný dôsledok ukončenia tohto konania nemeritórnym rozhodnutím vo vzťahu k možnosti zastavenia tohto konania. Navrhhol, aby sa disciplinárny senát v tomto konaní dôsledne zaoberal objektívou a subjektívou lehotou na podanie návrhu v zmysle statusového zákona.

Ďalej navrhoł, aby disciplinárny senát doplnil dokazovanie, a to na otázku náročnosti veci, pretože podľa jeho názoru v disciplinárnom konaní sa nemožno automaticky podriaďovať rozborom prieťahov zo strany Ústavného súdu Slovenskej republiky, a to konkrétnie žiadal, aby si disciplinárny senát vyžiadal správu príslušného odvolacieho senátu Krajského súdu v [REDACTED] ktorý rozhodoval ako súd odvolací ku skutkovej, právnej a dôkaznej náročnosti tejto veci.

Po zabezpečení navrhovaných dôkazov účastníkov disciplinárneho konania disciplinárny senát nariadil ústne pojednávanie na deň 12. mája 2010.

Dňa 10. mája 2010 predsedu okresného súdu zaslal faxom a 11. mája 2010 aj prvopisom žiadosť o odročenie termínu ústneho pojednávania na deň 12. mája 2010, v podstate z toho dôvodu, že na súdci JUDr. S. [red] boli podané ďalšie návrhy na prieťahy v konaní, ktoré budú musieť byť disciplinárne riešené a aby sa v ďalšom konaní naraz prejednávali disciplinárne návrhy, ktoré boli podané v jeho veciach.

Predsedu disciplinárneho senátu dňa 12. mája 2010 bezprostredne pred začatím ústneho pojednávania, ktoré bolo nariadené na 14.00 hod., zistil, že na Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd, neboli podaný nový návrh na začatie disciplinárneho konania voči súdcovi Okresného súdu v [red] JUDr. M. [red] S. [red] a toto zistenie prečítal na ústnom pojednávaní, ktoré začalo o 14.00 hod. Sudca a jeho obhajca sa vyjadrili, že navrhujú, aby ústne pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti navrhovateľa, pretože nemožno spájať nejaké veci s teraz posudzovanou vecou, ktoré ešte neboli podané na Najvyšší súd Slovenskej republiky - disciplinárny súd.

Disciplinárny senát po vyjadrení sa súdcu a jeho obhajcu, aj so zreteľom na žiadosť navrhovateľa dospel k záveru, že ústne pojednávanie možno vykonať v neprítomnosti navrhovateľa a jeho argumentácia o spojení veci v čase ústneho pojednávania neprichádzala do úvahy, pretože nový návrh na začatie disciplinárneho konania do konania ústneho pojednávania neboli podaný.

K tomuto záveru dospel aj preto, lebo po získaní navrhovaných dôkazov, ktoré disciplinárny senát potreboval na ústnom pojednávaní vykonať, musel disciplinárny senát ex offo vyriešiť jednu zo základných otázok disciplinárneho konania, a to plynutie, resp. zmeškanie objektívnej alebo subjektívnej lehoty na podanie návrhu.

Disciplinárny súd vykonal ústne pojednávanie dňa 12. mája 2010 v neprítomnosti navrhovateľa, na ktorom vykonal dokazovanie, a to :

- prečítať a oboznámiť spis, sp. zn. 13C 1259/1998, Okresného súdu v [REDACTED] podané odvolania a predloženie spisu, sp. zn. 13C 1259/1998, odvolaciemu súdu dňa 9. júna 2005, z č. l. 343, obsah spisu od č. l. 343 až do vyhlásenia rozsudku Krajského súdu v [REDACTED] na č. l. 378, ktorý bol vrátený Okresnému súdu v [REDACTED] 9. decembra 2008,
- prečítať a oboznámiť vyjadrenie navrhovateľa z č. l. 57 s pripojeným Nálezzom Ústavného súdu Slovenskej republiky z č. l. 60 a 64, kde navrhovateľ vyznačil obdobia prietahov podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, a to ich zvýraznením farebným odtieňom,
- prečítať a oboznámiť vyjadrenie odvolacieho senátu Krajského súdu v [REDACTED] z č. l. 54 k skutkovej, právnej a dôkaznej náročnosti veci vedenej na Okresnom súde v [REDACTED] pod sp. zn. 14C 1259/1998, z ktorého disciplinárny senát zistil, že vo veci, t. č. už nebohým žalobcom Ing. M. [REDACTED] K. [REDACTED] (zomrelom v priebehu odvolacieho konania) boli uplatňované nároky na náhradu mzdy a náhradu škody spôsobenej mu v súvislosti s neplatným okamžitým zrušením pracovného pomeru a neplatným odvolaním z funkcie riaditeľa a vedúceho ekonomickeho oddelenia Okresného úradu práce v [REDACTED] proti žalovanému právnemu zástupcovi jeho zamestnávateľa.

Z tohto vyjadrenia disciplinárny senát ďalej zistil, že v rámci oboch nárokov, ktoré boli predmetom konania bol uplatňovaný celý rad dielčích nárokov, ktorých okruh a rozsah sa v priebehu konania, v dôsledku opakovaných zmien žalôb, menil a s týmito opakovanými zmenami žaloby sa musel okresný súd a konkrétny zákonný sudca JUDr. S. [REDACTED] procesne vyporiadať a o nich rozhodnúť.

Odvolací súd vyhodnotil túto občianskoprávnu vec, že po skutkovej, právnej a dôkaznej stránke išlo o vec náročnú.

Sudca JUDr. M. [REDACTED] S. [REDACTED] na ústnom pojednávaní dňa 12. mája 2010 uviedol, že podľa jeho názoru je bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že uplynula štvorročná lehota, a preto žiadal, aby disciplinárny senát po vykonaní týchto dôkazov rozhodol o jeho námitke objektívnej lehoty, a to tak, že konanie zastavuje.

Podľa § 120 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. (ďalej len statusový zákon súdcov) disciplinárne konanie sa začína na návrh. Bez návrhu možno disciplinárne konanie začať len v prípade, ak orgán činný v trestnom konaní alebo orgán prejednávací priestupok postúpil vec disciplinárному súdu.

Podľa § 120 ods. 2 citovaného zákona, návrh na začatie disciplinárneho konania je oprávnený podať:

- a) minister
- b) verejný ochrancá práv
- c) súdna rada
- d) predseda krajského súdu aj proti súdcovi okresného súdu v jeho obvode
- e) predseda súdu proti súdcovi príslušného súdu
- f) súdcovská rada proti predsedovi súdu alebo súdcovi príslušného súdu.

Podľa § 120 ods. 7 citovaného zákona, návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom súde do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní (§ 116 ods. 2 písm. e/, najneskôr do štyroch rokov od ukončenia tohto konania. Ak ide o priestupok alebo konanie, ktoré môže byť postihnuté sankciami podľa osobitných predpisov, môže inak oprávnený orgán odovzdať alebo postúpiť vec orgánu uvedenému v odseku 3, do jedného roka odo dňa jeho spáchania, inak návrh na disciplinárne konanie nemožno podať; lehoty na podanie tohto návrhu uvedené v predchádzajúcej vete musia byť aj v tomto prípade zachované.

Podľa § 120 ods. 8 citovaného zákona návrh musí obsahovať meno a priezvisko súdcu, proti ktorému návrh smeruje, opis skutku, pre ktorý sa navrhuje začatie disciplinárneho konania a označenie dôkazov, o ktoré sa návrh opiera; ak ide o priestupok, návrh musí ďalej obsahovať označenie príslušného ustanovenia zákona, ktorého znaky skutočnosť napĺňa, a dôkazy, ktoré svedčia o spáchaní priestupku.

Na základe citovaných zákonnych ustanovení disciplinárny senát dospel k záveru, že návrh na začatie disciplinárneho konania podala oprávnená osoba, konkrétnie predsedu

Okresného súdu v [REDACTED] ale oprávnená osoba v zmysle ustanovenia § 120 ods. 8 zákona č. 385/2000 Z. z presne nešpecifikovala časové obdobie skutku, v priebehu ktorého sa zákonný sudca, ktorý vec prejednával, mal konania so zbytočnými prieťahmi dopustiť. Predseda okresného súdu sice na výzvu disciplinárneho senátu, aby presne špecifikoval obdobie (č. l. 52), sa vyjadril k časovému obdobiu tak, že predložil disciplinárному súdu Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. apríla 2009, sp. zn. III.ÚS 290/08-30 a poukázal na to, že v tomto náleze farebne vyznačil obdobia, resp. časovo vymedzené obdobia, počas ktorého došlo k spáchaniu skutku u žalovaného sudcu, i to, kedy mal sudca svojím zavineným konaním konáť s prieťahmi. Predseda okresného súdu v podstate vymedzil časové obdobie skutku tak, že poukázal na časové obdobie, ktoré vymedzil Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze, ale toto presne nekonkretizoval vo svojom podanom návrhu.

Disciplinárny senát preto primárne ustálil a vymedzil časové obdobie, a to s poukazom na skutkovú vetu návrhu na disciplinárne konanie, a to ako v konkrétnom období môžu byť kvalifikované zbytočné prieťahy ako disciplinárne previnenie, a to v návaznosti na to, kedy sa o ňom dozvedel oprávnený orgán, a to vo vzťahu k objektívnej a subjektívnej lehote podaného návrhu na disciplinárne konanie (konštantná ustálená prax v týchto prípadoch Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho súdu, napríklad rozhodnutie, sp. zn. 2 Dso 5/2009). Z týchto právnych úvah potom disciplinárny senát vymedzil skutok oproti návrhu, ktorý neboli časovo vymedzený tak, že skutok vymedzil vo veci, sp. zn. 14C 1259/1998, v období od podania návrhu na začatie konania dňa 23. októbra 1998, a to konkrétnie v období od 5. februára 1999 až do 16. júla 2001 a neefektívne do predloženia spisu odvolaciemu súdu dňa 9. júna 2005, kedy okresný súd predložil v rámci podaného odvolania spis Krajskému súdu v [REDACTED] na odvolacie konanie. Disciplinárny senát tak vymedzil v rámci časového obdobia obdobie, ktoré by bolo potrebné posúdiť v podstate od podaného návrhu v tejto občianskoprávnej veci až do rozhodnutia vo veci rozsudkom dňa 31. januára 2005 (č. l. 335 spisu 14C 1259/1998) a jeho predloženia odvolaciemu súdu dňa 9. júna 2005 (č. l. 343 spisu 14 C 1259/98). Z týchto skutočností mal disciplinárny senát preukázať, že okresný súd a jeho zákonný sudca JUDr. M. [REDACTED] S. [REDACTED] ukončil konanie v tejto občianskoprávnej veci predložením veci odvolaciemu súdu dňa 9. júla 2005.

Podľa § 10 zákona č. 335/91 Zb. o súdoch a sudcoch, okresné súdy rozhodujú ako súdy prvého stupňa, pokiaľ zákon o konaní pred súdmi neustanovuje inak.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 335/91 Zb., krajské súdy rozhodujú ako súdy druhého stupňa vo veciach, v ktorých rozhodovali v prvom stupni okresné súdy.

Z dôkcie citovaných ustanovení vyplýva, že odvolacie konanie pred odvolacím súdom sa začína predložením veci na odvolacie konanie a ďalej vo veci koná odvolací súd, ktorý vo veci meritórne rozhoduje.

V zmysle ustanovenia § 118 ods. 1, v nadväznosti na ustanovenie § 120 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. vyplýva, že súd, konkrétny disciplinárny senát je ex offo povinný skúmať dodržanie lehôt, a to tak objektívnej ako aj subjektívnej, a to bez ohľadu na to, či účastník konania vzniesol námitku premlčania alebo ju nevzniesol.

Podľa § 124 zákona č. 385/2000 Z. z. disciplinárny senát bez ústneho pojednávania konanie zastaví, ak

- a) bol návrh na začatie disciplinárneho konania podaný oneskorene alebo vzatý späť,
- b) bol návrh na začatie disciplinárneho konania podaný bez podnetu poškodeného, ak je taký podnet potrebný alebo ak bol podnet vzatý späť,
- c) bol sudca odvolaný z funkcie, ak sa vzdal funkcie alebo ak jeho funkcia zanikla podľa § 19; ak je sudca disciplinárne stíhaný za priestupok alebo za konanie, ktoré môže byť postihnuté sankciami podľa osobitných predpisov, disciplinárny senát postúpi vec v takom prípade orgánu príslušnému na prejednanie takej veci,
- d) je sudca disciplinárne stíhaný za priestupok, ktorého prejednaniu bráni amnestia,
- e) zanikla zodpovednosť za disciplinárne previnenie alebo za priestupok,

f) o skutku, pre ktorý sa disciplinárne konanie vedie, sa právoplatne rozhodlo v trestnom konaní.

Disciplinárny senát po vyhodnotení vykonaných dôkazov mal bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že JUDr. M. S. [redacted] ktorý vo veci konal ako zákonný sudca, vec predložil odvolaciemu súdu, ktorý ju prijal na odvolacie konanie dňa 9. júna 2005 a predseda Okresného súdu v [redacted] podal návrh na začatie disciplinárneho konania voči súdcovi JUDr. M. S. [redacted] dňa 27. júla 2009, t. j. po uplynutí štvorročnej objektívnej lehoty zákonom určenej v ustanovení § 120 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. Táto objektívna lehota určená podľa rokov sa skončila uplynutím dňa, ktorý svojím pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty (§ 63 ods. 4 Tr. por. per analogiam). Objektívna lehota uplynula dňa 9. júna 2009. Disciplinárny senát preto bez meritórneho rozhodnutia vo veci rozhadol, že návrh bol podaný oneskorene a disciplinárne konanie zastavil.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd rozhadol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 (pätnásťich) dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde.

V Bratislave 12. mája 2010

JUDr. Karol Kučera, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Malinková

Dagmar Malinková!